

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2013. év május hó 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt **I.rendű vádlott** és társai ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. év március hó 8. napján kihirdetett 5.Fk.159/2010/40. számú ítéletét I.rendű vádlott vonatkozásában **megváltoztatja**, a fegyházbüntetés tartamát 6 (hat) év 6 (hat) hónapra **enyhíti**.

Az elkobozni rendelt sárga színű por tömege 409,67 gramm.

A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést **hatályon kívül helyezi**. Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a bűnügyi költség viseléséről különleges eljárás keretében utólag határozzon.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. rendű vádlott vonatkozásában **helybenhagyja**.

Az I. rendű vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől 2012. február hó 13. napjáig, illetve a 2012. április hó 14. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja**.

A másodfokú eljárásban 8.240,- (nyolcezer-kettőszáznegyven) forint bűnügyi költség merült fel, melyet I. rendű vádlott köteles felhívásra az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A városi bíróság I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1. rb. társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében, amely a Btk. 282/B.§ (1) bekezdés V. fordulatába ütközik, de a (3) bekezdés a./ pontja szerint minősül, figyelemmel a Btk. 20.§ (2) bekezdésére. Ezért az I. r. vádlottat, mint visszaesőt, főbüntetésül 8 évi fegyházra, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság ítélete II. rendű és III. rendű vádlottak vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett.

Az ítélet ellen I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.155/2009/6-I.számú átiratában indítványozta, hogy a Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnügyi költségről

szóló rendelkezését helyezze hatályon kívül, e körben utasítsa az elsőfokú bíróságot különleges eljárás lefolytatására, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. A főügyészség álláspontja szerint a megyei bíróság a beszerzett bizonyítékok mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg, az eljárási szabályokat betartotta. Relatív eljárási szabálysértést azzal követett el, hogy az ítéletet a kihirdetés után több, mint egy évvel foglalta írásba. A II., és III. rendű vádlottak következetes, életszerű beismerő vallomást tettek, amelyek terhelőek az I. r. vádlottra nézve, valamennyi védekezését cáfolják, és a rendelkezésre álló bizonyítékok a II., III. r. vádlottak vallomásait alátámasztották. A bíróság indokolási kötelezettségének megfelelő részletességgel tett eleget, az I. r. vádlott bűnösségére helyesen vont le következtetést az elsőfokú bíróság. Az eljárás során nem merült fel olyan bizonyíték, amely alapján az I. r. vádlottal kapcsolatosan olyan cselekvőséget lehetett volna rögzíteni, amely magatartása terjesztő típusú kábítószerrel visszaélés kísérletének minősülne. Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában részletesen foglalkozott a cselekmény minősítését befolyásoló tényezőkkel, utalt az aggálytalan szakértői véleményekre. A kiszabott büntetés tükrözi a bűncselekmény tárgyi súlyát, a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottságát, veszélyességét, az ítéletben teljes körűen felsorolt súlyosító és enyhítő körülmények nagyobb számát és nyomatékát.

I. r. vádlott fellebbezését a másodfokú eljárásban azzal indokolta, hogy a rendőrség által lefoglalt kábítószer-féleségek nem egyeznek meg a toxikológiai táblázatban szereplőkkel, valamint a lefoglalási jegyzőkönyvet csak a nyomozó hatóság tagjai írták alá.

A nyomozást olyan személy vezette, akit feljelentett, mert okirat-hamisítást követett el a terhére. Az I. r. vádlott álláspontja szerint a II., III. r. vádlottak a bírósági tárgyaláson presszionálva voltak, és ezért tettek rá irányított terhelő vallomást. Azt továbbra is elismerte, hogy a bűncselekmény előkészítésében részt vett, azonban egyezően az elsőfokú eljárásban előterjesztett védekezésével arra hivatkozott, hogy elállt a bűnelkövetéstől és telefonon arra hívta fel a III. r. vádlottat, hogy ne hozzanak kábítószerrel Magyarországra. A főügyészség álláspontjával szemben az elsőfokú bíróság tényállását nem tartotta alaposnak, mert a bíróság kétséget kizáróan nem bizonyította bűnösségét. A kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát eltúlzottnak tartotta, és indítványozta, hogy a Győri Ítéltábla a kiszabott büntetést enyhítse olyan mértékig, amennyit jelen ügyben előzetes fogvatartásban töltött.

A védő a másodfokú nyilvános ülésen elsődlegesen az I. r. vádlott felmentését indítványozta. Előadása szerint annak ellenére, hogy több ellentétes vallomása volt az I. r. vádlottnak, mindig következetes volt abban, hogy nem tudott a III. r. vádlott életkoráról. A felmentésre irányuló indítványának elutasítása esetére másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt, nyomatékos enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a cselekmény elkövetése óta eltelt jelentős időmúlást.

Az ügyész a másodfokú nyilvános ülésen a főügyészi indítványt az írásbelivel egyezően tartotta fenn. Az I. r. vádlott tagadó vallomását hiteltelennek tartotta, mert vallomásaiban ellentmondásba keveredett. A lefoglalt kábítószer mennyiségét az ügyészi álláspont szerint vitatni nem lehet, az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét sem lehet alappal támadni, ebből kifolyólag a tényállás helyes, így az I. r. vádlott felmentésére nem kerülhet sor.

Az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetést inkább méltányosnak, mint eltúlzottnak tartotta, annak enyhítésére indokot nem látott.

A bűnügyi költséggel kapcsolatosan hibák, hiányosságok merültek fel, ezért a bűnügyi költség hatályon kívül helyezésére, egyebekben az elsőfokú bírósági ítéletnek a helybenhagyására tett indítványt.

I. r. vádlott a másodfokú nyilvános ülésen fellebbezésének indokolásában foglaltakkal egyezően nyilatkozott, továbbra is fenntartotta, hogy elállt a bűncselekmény elkövetésétől, és felhívta a III. r. vádlottat, hogy ne hozzanak semmit Magyarországra.

A védelmi fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdéséből következően az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, a Be. 349.§ (1) bekezdése szerint a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott vonatkozásában. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, s olyan hibát nem vétett, amely akadályát képezte volna az érdemi felülbírálatnak. A megyei bíróság a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte, a tárgyalás anyagává tette. Kihallgatta a vádlottakat, a szükséges tanúkat, az igazságügyi vegyész szakértői véleményt a tárgyalás anyagává tette, a tárgyaláson kihallgatta az igazságügyi vegyész szakértőt, valamint dr. Tóth Zsuzsanna igazságügyi orvosszakértőt, dr. Várady Judit és dr. Németh Tamás szakértőket. A tárgyaláson ismertette a lefoglalásról készült jegyzőkönyvet, helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvet, fénykép mellékleteket, toxikológiai, elmeorvos szakértő, vegyész szakértő, orvos szakértő véleményeket, a titkos információszerzés során rögzített telefonbeszélgetések kivonatait, egyéb okiratokat, így az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján pontosítja azzal, hogy az I. r. vádlottat a Hajdúböszörményi Városi Bíróság 2001. január 22. napján kelt 2.B.865/1999/25. számú ítéletével lopás büntette miatt 6 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 1999. november 4.

A Debreceni Városi Bíróság 2002. december 12. napján jogerős 20.B.7/2000/54. számú ítéletével társtettesként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntette miatt 35.400,- Ft pénzbüntetésre ítélte, elkövetési idő: 1999. május.

A Debreceni Városi Bíróság 36.B.4383/2000/34. számú ítéletével, ami a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 1.Bf.146/2003/3. számú határozata folytán 2003. június 12. napján emelkedett jogerőre, társtettesként elkövetett lopás büntette miatt 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Elkövetési idő: 1999. október 2.

A Debreceni Városi Bíróság 43.B.4389/2000/116. számú ítéletével, amely a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 11.Bf.1095/2006/3. számú határozatával 2004. január 12. napján emelkedett

jogerőre, bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntette miatt 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2000. április 27.

A Békési Városi Bíróság 2004. március 25. napján jogerőre emelkedett 5.B.280/2003/38. számú ítéletével bűnsegédként elkövetett csalás büntette miatt 5 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett fogház büntetésre, és 50.000,- Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2003. január 25.

A Mátészalkai Városi Bíróság B.136/2004/2. számú határozatával, mely 2004. április 22. napján emelkedett jogerőre, okirattal visszaélés vétsége, magánokirat-hamisítás vétsége, és közokirat-hamisítás büntette miatt halmazati büntetésül 84.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte, elkövetési idő: 2004. február 12.

A Debreceni Városi Bíróság 2004. szeptember 29. napján jogerőre emelkedett 60.B.3723/2002/37.számú ítéletével bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt 60.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2001. év

A Berettyóújfalui Városi Bíróság 2.B.467/2004/51. számú ítéletével, amely a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2.Bf.342/2005/6. számú határozatával 2005. június 17. napján emelkedett jogerőre, 2. rb. üzletszerűen elkövetett embercsempészás büntette miatt és 4 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt halmazati büntetésül 3 év 3 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elkövetési idő: 2004. február 14.

A Debreceni Városi Bíróság 2005. szeptember 16. napján jogerőre emelkedett 20.B.2041/2003/168. számú ítéletével 100 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette és 1 rb. közokirat-hamisítás büntettének kísérlete, valamint okirattal visszaélés vétsége miatt halmazati büntetésül 1 év 10 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elkövetési idő: 2000. év

A Debreceni Városi Bíróság - elsőfokú ítéletben is megjelölt - 5.Bk.168/2001/2. számú összbüntetési ítélete a Berettyóújfalui Városi Bíróság 2.B.471/2001/51. számú és Debreceni Városi Bíróság 20.B.2041/2003/68. számú ítéleteivel kiszabott szabadságvesztés büntetéseket foglalta összbüntetésbe, amely szabadságvesztés büntetést 2009. február 9. napján töltött volna ki, kedvezményrel 2008. február 25. napján szabadult.

A Békési Városi Bíróság - elsőfokú ítéletben írt - összbüntetési ítélete a Debreceni Városi Bíróság 36.B.4383/2003/34. számú és 43.B.4389/2000/116. számú, valamint a Békési Városi Bíróság 5.B.280/2003/38. számú határozataival kiszabott és utóbb elrendelt szabadságvesztés büntetéseket foglalta összbüntetésbe. A szabadságvesztés büntetéseket 2008. október 5. napján töltött volna ki, kedvezményrel 2008. február 25. napján szabadult.

Pontosítja továbbá az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását az ítélőtábla azzal, hogy a többszörösen becsomagolt kábítószer-féleségeket egy zöld színű, parfümmel erősen belocsolt női felsőruházatba is becsomagolták, melyet III. r. vádlott szőrmével borított kiegészítőjébe helyeztek el. Mindezen túlmenően III. r. vádlott a melltartójába fehér

zacskóban porszerű, kábítószer-gyanús anyagot helyezett el, mely 15,4 gramm bruttó tömegű volt.

Beemeli továbbá a tényállásba az elsőfokú ítélet indokolásának 19. oldaláról azt, hogy az összes kábítószer hatóanyag tartalma a jelentős mérték alsó határát meghaladta, annak közel kétszerese, 192,7%-a volt.

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás pontos, a bizonyítás anyagának megfelelő.

Az ítélet tábla az I. r. vádlottnak az elsőfokú eljárásban is előterjesztett, de a fellebbezésben ismét hivatkozott védekezését, hogy a szakértő által megvizsgált kábítószer-féleségek nem egyeztek a II., III. r. vádlottól lefoglalt kábítószerekkel, nem találta megalapozottnak. A szemle megtartásáról készült jegyzőkönyv tanúsága szerint a nyomozóhatóság részletesen rögzítette, mind írásban, mind fénykép-dokumentációval, hogy a III. r. vádlott kézításkájából és melltartójából hogyan, milyen körülmények között lelték fel a kábítószereket. A jegyzőkönyv esetleges hiányosságai magának a lefoglalásnak a tényét nem kérdőjelezi meg, téves ténymegállapítást nem jelenthetnek. Az igazságügyi vegyész szakértő részletesen leírta a szakvéleményében, hogy a többszörösen becsomagolt kábítószereket milyen egymásba csomagolt zacskóból bontotta ki, amely többszörös becsomagolás miatt a lefoglalást fogantató rendőrök szabad szemmel nem láthatták, hogy ténylegesen mit tartalmaznak az egyes csomagok. A kábítószereket a vegyész szakértő külön-külön vizsgálta, részletesen kimunkálta az egyes anyagok hatóanyagtartalmát, az általa megállapítottakat a tárgyaláson is fenntartotta, ezért az első fokú bíróságnak a szakvélemény megállapításain alapuló ténymegállapításai megalapozottak.

Az elsőfokú bíróság részletesen elemezte az I. r. vádlott, valamint a II., III. r. vádlottak az eljárás különböző szakában tett vallomásait. Helyesen vont le következtetést arra, hogy az I. r. vádlott több alkalommal megváltoztatta vallomását a releváns tényekre nézve is. A többször módosított védekezése miatt megalapozottan következtetett ez első fokú bíróság arra, hogy az I. r. vádlott által előadottak önmaguknak is ellentmondók, ezért a tényállást helyesen alapította a II. és III. r. vádlottak vallomásaira. A II. és III. r. vádlottak az eljárás különböző szakáiban tett vallomásai részben ellentmondóak voltak, azonban a tárgyaláson a II., III. r. vádlottak következetes, beismerő vallomást tettek, amelyek terhelőek voltak az I. r. vádlottra nézve. A II., III. r. vádlottak beismerő vallomásai egymással egybevágóak voltak, és azt egyéb bizonyítékok is alátámasztották, így a tettenérés, az okirati bizonyítékok és a telefon-lehallgatás anyagai is. Ezen bizonyítékokat az elsőfokú bíróság egybevetette, logikai hibáktól mentesen értékelte, és alappal következtetett arra, hogy ezen bizonyítékok zárt láncolatot alkottak. Az így felvett bizonyításnak megfelelően állapította meg a megyei bíróság az I. r. vádlott cselekvőségét, és indokát adta annak, hogy azon védekezése, hogy a kábítószer Magyarországra hozatalát telefonon megtiltotta a III. r. vádlottnak miért nem fogadható el. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a szükséges mértékig eleget tett, ezért az általa megállapított tényállást a fenti pontosításokkal, melyek a vádlott előéleti adatain és a helyszíni szemle jegyzőkönyvén alapulnak, megalapozott és a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az I. r. vádlottnak és védőjének felmentésre irányuló fellebbezése az első fokú bíróság mérlegelését támadta, a bizonyítékok újra értékelésére irányult, amely a másodfokú eljárásban nem lehetséges, így a fellebbezések e körben eredményre nem vezethettek.

A helyesen megállapított tényállásból alappal vont le következtetést az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott bűnösségére és a terhére megállapított bűncselekmény minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak. Mind a ténybeli, mind a jogi indokolás körében helyállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy milyen tényekből következtetett arra, hogy az I. r. vádlott tudomással bírt a III. r. vádlott 17 éves koráról, és megindokolta, hogy miért nem fogadható el az I. r. vádlott azon védekezése, hogy a bűncselekmény elkövetésétől telefonon elállt, amely indokolása miután összhangban áll a bizonyítás anyagával, a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság jogi indokolását a másodfokú bíróság mindössze azzal egészíti ki, hogy az I. r. vádlott a II. r. vádlottal szándékegységben cselekedett. Mindketten tudták, hogy a III. r. vádlott még nem töltötte be 18. életévét, a lefoglalt kábítószer országba hozatalát ennek tudatában bízták rá, így a Btk.20.§ (2) bekezdése alapján minősül az I. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény társtettesként elkövetettnek.

A bűnösségi körülményeket is nagyrészt helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság, az ítélet tábla azonban mellözi az enyhítő körülmények közül az I. r. vádlott részbeni beismerésére történő hivatkozást, mert az állandóan követett bírói gyakorlat szerint csak a teljes beismerő vallomás értékelendő enyhítő körülményként, Az I. r. vádlott az eljárás során tett beismerő vallomást, de ezen vallomását több alkalommal visszavonta.

Enyhítő körülményként értékelte az ítélet tábla, hogy bár a bűncselekmény tárgyi súlya jelentős, de a tettenérésnek köszönhetően a kábítószer nem került értékesítésre. A hatóanyag tartalom mennyisége a jelentős mértéket ugyan meghaladta, de ez a mennyiség a büntetési tételkeret alsó határához közeli szabadságvesztés kiszabására ad lehetőséget.

A másodfokú bíróság további nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időmúlást. Az elsőfokú bíróság az ítélet írásbafoglalása és felterjesztése során - ahogy a főügyészség helyesen rámutatott - eljárási szabályt vétett, amely miatt az I. r. vádlott indokolatlanul hosszú ideig volt előzetes letartóztatásban jelen ügyben. A bűncselekmény elkövetésétől számított és az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt jelentős időmúlás - tekintettel arra, hogy az I. r. vádlott mindeközben előzetes letartóztatásban volt - az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetését enyhítését indokolta. Mindezek miatt, annak ellenére, hogy az I. r. vádlott előélete elnehezült, visszaesőnek minősül, az ítélet tábla a kiszabott szabadságvesztés büntetést a rendelkező rész szerint enyhítette, és a Btk. különös részében meghatározott büntetési tételkeret minimumához közelebbi mértékben határozta meg, amely megfelelően szolgálja a Btk. 37. §-a szerinti generális és speciális prevenciós célokat.

A kiszabott szabadságvesztés büntetés fokozatának meghatározása törvényes, ezért azt az ítélet tábla nem érintette.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében a lefoglalt kábítószer mennyisége nyilvánvaló elírási hiba miatt tévesen szerepelt, ezért azt a rendelkező rész szerint pontosította.

Osztotta a másodfokú bíróság a főügyési indítványban foglaltakat abban a körben, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottakat terhelő bűnügyi költségről nem helytállóan rendelkezett. A rendelkezésre álló iratok szerint az elsőfokú tárgyaláson felmerült 25.000,- forintos szakértői költség a II. és III. r. vádlottakat egyetemlegesen terheli, de miután a II. r. vádlott vonatkozásában az ítélet első fokon jogerőre emelkedett, az ítélet tábla a tévesen meghatározott bűnügyi költségről nem rendelkezhetett. Ezért a Be. 375.§ (1) bekezdésére figyelemmel a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezéseket az ítélet tábla hatályon kívül helyezte, és a Be. 578.§-a szerinti különleges eljárás lefolytatására hívta fel az elsőfokú bíróságot.

I.rendű vádlott előzetes letartóztatását az elsőfokú bíróság az ítélet kihirdetését követően fenntartotta. A rendelkezésre álló iratok szerint az I. r. vádlott előzetes letartóztatását a büntetés-végrehajtási intézet megszakította a Győri Városi Bíróság B.578/2010/7.számú ítélete alapján, mellyel az I. r. vádlottat 2 hónap börtönbüntetésre ítélte a bíróság. A jogerős szabadságvesztés büntetést 2012. február 14. napjától 2012. április 13. napjáig töltötte, amely után ismét az előzetes letartóztatást vették foganatba. Az ítélet tábla ezért a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján az I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt számította be.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megállapítása a Be.381.§ (1) bekezdésén alapult.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság nem érintette.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, annak egyebekbeni helybenhagyása a Be.371.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2013. május 22. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Széplaki László sk.
a tanács tagja, előadó bíró

Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Záradék:

A Győri Ítéltábla Fkf.32/2012/11. számú ítélete és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 5.Fk.159/2010/40. számú ítéletének megváltoztatott része 2013. május hó 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2013. május 22. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó